

Publicerad 2023-04-16 17:43 av Jim Friberg

Dagstånd

Allt jag hade, begravde jag i dig
så du blev lätt som gengångare
och jag tung som deras samvete
Gryningsluften blev också mitt fängelse
gastkramad av luftens alla minnen

Spring bort från mig,
för jag kan inte släppa dig
För jag fann vad
jag aldrig kunde hata
Och inget kan begrava dig,
svettningarna om nätterna blöter upp
varje känsla om igen
varje mardröm gräver upp dig

Sliten itu efter att ha famlat igenom
dagstånd efter dagstånd
All min oro, min ömkan
bakom skuggor till leenden
ömsom vrede, ömsom kärlek
Och jag kommer lyssna på din borttyning
för inte ens hoppets död
får mig att släppa dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jim Friberg med Poeter.se id #44346 innehar upphovsrätten